

Sygn. akt I.Ca 133/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2015r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Cezary Olszewski
Sędziowie:	SO Mirosław Krzysztof Derda SO Elżbieta Iwona Cembrowicz
Protokolant:	st. sekr. sąd. Ewa Andryszczyk

po rozpoznaniu w dniu 06 maja 2015 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa **I. G.**

przeciwko (...) S.A. V. (...) w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego (...) S.A. V. (...) w W.

od wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach

z dnia 5 lutego 2015r., sygn. akt I C 1163/14

1. Zmienia zaskarżony wyrok w pkt. I o tyle, że zasądzoną kwotę 7.990,43 zł (siedem tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt złotych czterdzieści trzy grosze) zastępuje kwotą 7.926,13 zł (siedem tysięcy dziewięćset dwadzieścia sześć złotych trzynaście groszy), natomiast kwotę 7.040,43 zł (siedem tysięcy czterdzieści złotych czterdzieści trzy grosze) zastępuje kwotą 6.976,13 zł (sześć tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt sześć złotych trzynaście groszy)
2. Oddala apelację w pozostałym zakresie
3. Znosi wzajemnie koszty postępowania apelacyjnego między stronami.

Sygn. akt I Ca 133/15

UZASADNIENIE

Powódka I. G. wystąpiła przeciwko (...) S.A. V. (...) w W. w W. z pozwem o zapłatę kwoty 7.040,43 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 18.05.2014 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 950,00 zł tytułem sporządzenia opinii uzupełniającej. Domagała się również zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego wg norm przepisanych. Uzasadniając swe żądanie powódka podała, iż w dniu 14 kwietnia 2014 roku, w wyniku kolizji drogowej, uszkodzony został jej samochód marki B. o nr rej (...). Sprawca kolizji korzystał z ochrony odpowiedzialności

cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń, które to towarzystwo uznało co do zasady swą odpowiedzialność za szkodę zaistniałą na skutek powyższej kolizji w pojeździe powódki i z tego tytułu wypłaciło jej odszkodowanie z tytułu poniesionej szkody w wysokości 2.789,12 zł. W ocenie powódki wysokość wypłaconego przez pozwanego odszkodowania była zaniżona. Wobec powyższego powódka domagała się zapłaty uzupełniającego odszkodowania w kwocie 7.040,43 zł, wyliczonego jako różnica wartości kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu (którą określiła na kwotę 9.829,55 zł) i wartości odszkodowania jej wypłaconego przed wystąpieniem na drogę sądową.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu (...) w sprawie sygn. akt I Nc 1068/14 Sąd Rejonowy w Suwałkach żądanie powódki uwzględnił, rozstrzygając jednocześnie o kosztach sądowych w sprawie.

Od orzeczenia powyższego (...) S.A. V. (...) w W. w W. wniósł sprzeciw, zaskarżając je w całości i domagając się oddalenia powództwa, oraz zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu. W sprzeciwie pozwany uznał co do zasady swą odpowiedzialność za szkodę zaistniałą w pojeździe powoda w wyniku zdarzenia z dnia 14 kwietnia 2014 roku. Argumentował jednak, iż roszczenie powódki o naprawienie szkody zaistniałej w jej pojeździe w wyniku kolizji, o której mowa powyżej zostało w całości zaspokojone przed procesem poprzez zapłatę kwoty 2.789,12 zł. Zakwestionował przedłożoną przez powódkę wycenę kosztów naprawy. W jego ocenie jest ona zawyżona i brak jest podstaw do obciążenia pozwanego kosztami jej sporządzenia. Podniósł przy tym, iż do naprawy pojazdu powoda z uwagi na jego wiek wystarczające będą części alternatywne.

Wyrokiem z dnia 5 lutego 2015 r. wydanym w sprawie sygn. akt I C 1163/14 Sąd Rejonowy w Suwałkach zasądził od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powódki I. G. kwotę 7.990,43 zł z odsetkami ustawowymi od kwoty 7.040,43 zł od dnia 18.05.2014 r. do dnia zapłaty; zasądził od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powódki I. G. kwotę 2.317,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu; nakazał zwrócić pozwanemu (...) S.A. V. (...) w W. od Skarbu Państwa kwotę 680,00 zł tytułem nadpłaconych kosztów sądowych w sprawie.

Sąd Rejonowy wskazał, że w dniu 14 kwietnia 2014 roku, doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został samochód marki B. o nr rej (...), stanowiący własność I. G.. Sprawca kolizji, w dacie zdarzenia korzystał z ochrony ubezpieczeniowej w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. V. (...) w W. w W.. Po zgłoszeniu przez I. G. szkody w pojeździe ubezpieczyciel przystąpił do jej likwidacji. Po sporządzeniu zakresu uszkodzeń i sporządzeniu kalkulacji, wysokość kosztów naprawy pojazdu poszkodowanej, Towarzystwo (...) ustaliło na kwotę 2.789,12 zł i taka też suma została wypłacona.

Nie zgadzając się z wysokością wypłaconego odszkodowania, I. G. wystąpiła na drogę sądową, żądając zapłaty uzupełniającego odszkodowania w łącznej wysokości 7.040,43 zł. Wcześniej zleciła ona wykonanie prywatnej ekspertyzy celem ustalenia wysokości szkody. Wynika z niej, iż koszt naprawy pojazdu poszkodowanej odpowiada kwocie 9.829,55 zł. Za sporządzenie ekspertyzy uiściła ona kwotę 950,00 zł.

Wysokość kosztów naprawy I. G. pojazdu pozostających w związku przyczynowym z kolizją z dnia 14.04.2014r. odpowiada kwocie 9.765,25 zł.

Sąd wskazał, że odpowiedzialność sprawcy kolizji z dnia 14.04.2014r. znajduje swe źródło w art. 436§2 kc w zw. z art. 436§1 kc i 415 kc, zaś odpowiedzialność pozwanego w sprawie niniejszej – w art. 34 ust. 1 i 35 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych – zwanej dalej ustawą (...) - Dz.U. nr 124, poz. 1152 z późn. zm. Zakres odpowiedzialności pozwanego uregulowany jest natomiast przez przepis 36 ustawy (...), zgodnie z treścią, którego odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, ale najwyżej do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

W przypadku szkody polegającej na uszkodzeniu pojazdu przyjmuje się, że jej naprawienie polega przede wszystkim na zapłaceniu kwoty koniecznej do przewrócenia samochodu do stanu poprzedniego. Zauważyć jednak należy, że gdy przypisuje się zobowiązanemu powinność świadczenia umożliwiającego wyremontowanie samochodu, czyni się to z

zastrzeżeniem, że chodzi o koszty celowe, ekonomicznie uzasadnione. Natomiast w wypadku braku ekonomicznego uzasadnienia naprawienia szkody we wskazanym powyżej sposób, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do innej formy odszkodowania. Polega ona na zapłaceniu kwoty wyrównującej uszczerbek majątkowy wyrażający się różnicą pomiędzy wartością samochodu przed i po uszkodzeniu.

W sprawie niniejszej spór między stronami sprowadzał się do tego, jaka jest równowartość kosztów naprawy pojazdu powódki.

W celu rozstrzygnięcia tej spornej kwestii Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z dziedziny mechaniki pojazdowej i ruchu drogowego – L. B.. W opinii biegły wysokość kosztów naprawy pojazdu powoda niezbędnych do przywrócenia go do stanu sprzed kolizji wycenił na kwotę 9.765,25 zł przy użyciu części oryginalnych. Jednocześnie biegły wskazał, iż w zakresie pozyskania części i elementów wymaganych do wykonania naprawy tego pojazdu, tj. części w postaci drzwi tylnych, ściany-błotnika tylnego lewego i listwy drzwi tylnych lewych nie występują w katalogu części i elementów jako zamienniki. Ponadto naprawa pojazdu przy zastosowaniu części oryginalnych nie spowoduje wzrostu jego wartości w stosunku do stanu sprzed zdarzenia z dnia 14.04.2014r.

Do opinii w powyższym zakresie strony nie złożyły zastrzeżeń zatem opinię biegłego L. B. Sąd uznał za pełną i wyczerpującą. Została ona bowiem sporządzona przez osobę dysponującą dużą wiedzą i doświadczeniem w przedmiocie objętym zakresem opinii. Treść samej opinii jest zaś zrozumiała, a wnioski w niej skonkludowane – poprawne logicznie. W konsekwencji w oparciu o tę opinię kształtował Sąd swe przekonanie co do kwestii spornej w niniejszym postępowaniu.

Dlatego też, zdaniem Sądu, wysokość odszkodowania należnego powódce limitowana jest równowartością kosztów jego naprawy, którą biegły określił na kwotę 9.765,25 zł, taką też kwotę wskazał w prywatnej opinii rzeczoznawca powołany przez samego powoda. Jednak biorąc pod uwagę fakt, że pozwany wypłacił powódce przed procesem kwotę 2.789,12 zł, uznać należało, że roszczenie powoda w niniejszym postępowaniu zamyka się kwotą 7.040,43 zł, stąd też powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Za usprawiedliwione w całości uznał Sąd również żądanie powódki zgłoszone w powództwie z tytułu sporządzenia prywatnej opinii na potrzeby sprawy. Koszty poniesione przez powoda w związku ze sporządzeniem przed procesem ekspertyzy mającej na celu ustalenie związku przyczynowego uszkodzeń jego pojazdu z kolizją z dnia 14.04.2014r., wartości przedmiotowego pojazdu przed i po kolizji oraz kosztów jego naprawy pozostają bowiem w normalnym związku przyczynowym z poniesioną przez powoda w wyniku kolizji z dnia 14.04.2014r. szkodą. Powód jako osoba nie posiadająca fachowej wiedzy, celem określenia w pozwie zakresu przysługującego mu roszczenia, miał prawo skorzystać z pomocy fachowca. Jak pokazał przy tym niniejszy proces wnioski i ustalenia zawarte w tejże ekspertyzie były prawidłowe. Koszt, zwrotu którego się powód domagał, udowodniony został zaś należycie stosowną fakturą. Dlatego też orzeczono jak w pkt. I wyroku.

O kosztach procesu jak w pkt. III wyroku orzeczono zgodnie z art. 98 kpc.

Apelację od powyższego orzeczenia wywiódł pozwany (...) Spółka Akcyjna V. (...) w W. zaskarżając w/w wyrok w części zasądzającej od pozwanego na rzecz powódki kwotę 64,30 zł wraz z odsetkami od dnia 18 maja 2014r. do dnia zapłaty - tj. w zakresie pkt. 1 wyroku w części, w zakresie zasadzającej od pozwanego na rzecz powódki kwoty 2 317,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu - tj. w zakresie pkt. II wyroku w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie przepisów prawa, a w szczególności:

Naruszenie prawa materialnego poprzez:

- naruszenie przepisu art. 822 kc przez przyjęcie, że pozwany jest odpowiedzialny wobec powódki do zapłaty odszkodowania za zniszczony pojazd w dodatkowej kwocie 64,30 zł pomimo, iż materiał dowodowy w postaci opinii biegłego sądowego wykazał, że wartość szkody w pojeździe stanowi kwota 9.765,25 zł, natomiast Sąd

Rejonowy wyliczając kwotę roszczenia przyjął za uzasadnione koszty naprawy pojazdu w wysokości ustalonej przez rzeczoznawcę działającego na prywatne zlecenie powódki, który określił koszt naprawy pojazdu na kwotę 9.829,55 zł

- naruszenie przepisu art. 824¹ kodeksu cywilnego poprzez ustalenie wysokości odszkodowania w kwocie przewyższającej jego faktycznie poniesioną wartość o kwotę 64,30 zł.

Naruszenie przepisów postępowania, mające wpływ na wynik sprawy:

- naruszenie przepisu art. 233 kodeksu postępowania cywilnego poprzez błędną ocenę materiału dowodowego akt sprawy i uznanie, że wartość kosztów naprawy ustalona przez biegłego sądowego jest tożsama z wartością określoną przez rzeczoznawcę działającego na prywatne zlecenie powódki oraz poprzez błędne określenie kwoty należnego powódce odszkodowania w wysokości 9.829,55 zł
- naruszenie przepisu art. 316 § 1 kodeksu postępowania cywilnego poprzez jego błędne zastosowanie, polegające na pominięciu okoliczności faktycznych istniejących w chwili zamknięcia rozprawy, mających wpływ na rozmiar doznanej przez powódkę szkody, za które to okoliczności pozwany nie ponosi odpowiedzialności,

Wskazując na powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w zaskarżonej części, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu przed Sądem I instancji, wyliczonych zgodnie z zasadą stosunkowego ich rozdzielenia, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu w postępowaniu przed Sądem II instancji według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się częściowo zasadna.

Sąd Rejonowy błędnie określił wysokość kwoty, która powinna zostać zasądzona od pozwanego na rzecz powódki. Powódka wystąpiła z pozwem o zapłatę 7 990,00 zł tytułem: kwota 7.040,43 zł tytułem dopłaty odszkodowania, kwota 950,00 zł tytułem sporządzenia wyceny kosztów naprawy pojazdu na prywatne zlecenie powódki.

Jeszcze przed wytoczeniem sprawy, w trakcie postępowania w sprawie likwidacji szkody C. uznała swoją odpowiedzialność co do zasady i ustaliła, że właściwym będzie rozliczenie szkody jako szkody częściowej i wypłaciła kwotę 2.789,12 zł tytułem kosztów naprawy pojazdu.

Powódka do pozwu załączyła kosztorys sporządzony na jej prywatne zlecenie, z którego wynika koszt naprawy pojazdu na kwotę 9.829,55 zł. Kwota dochodzona pozwem została wyliczona przez powódkę w następujący sposób 9.829,55 zł - minus kwota wypłacona przez C. w wysokości 2.789,12 zł = 7.040,43 zł plus kwota 950,00 zł.

Natomiast biegły sądowy powołany w sprawie określił koszt naprawy pojazdu na kwotę 9.765,25 zł. Zatem wartość szkody - przy uwzględnieniu opinii biegłego sądowego - winna zostać wyliczona w sposób następujący: 9.765,25 zł - minus kwota wypłacona przez C. w wysokości 2.789,12 zł = 6.976,13 zł plus kwota 950,00 zł brutto.

Sąd Rejonowy błędnie przyjął, że wartość szkody stanowi kwota 9.829,55 zł brutto wynikająca z prywatnej opinii złożonej przez powódkę, podczas gdy Sąd powinien był dokonać wyliczenia szkody na podstawie opinii biegłego sądowego, z której to opinii wynikało, że szkoda wynosi 9.765,25 zł.

Stąd też orzeczenie Sądu I instancji podlegało korekcie, o czym orzeczono jak w sentencji na zasadzie art. 386 § 1 kpc.

Nie można się natomiast zgodzić z pozwanym, że zmiany wymaga również rozstrzygnięcie o kosztach postępowania. Z uwagi na oddalenie powództwa o niecały procent (64,30 zł w stosunku do 7.990,43 zł), uznać należało, że powódka uległa tylko w nieznaczącej części swego żądania, dlatego w takim przypadku Sąd może na zasadzie art. 100 zd. 2 kpc

wyłożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów postępowania. Z uwagi na powyższe nie było podstaw do uwzględnienia apelacji w tym zakresie, stąd też podlegała ona oddaleniu na zasadzie art. 385 kpc.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na zasadzie art. 100 kpc.